

DEBRECZENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: DR. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: DR. ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik hetenként egyszer, szombaton, féliven.
Előfizetési ár: egész évre 48 kor., félévre 24 kor.
Egyes szám ára egy korona.

→ Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Kollégium. →
Ide kell küldeni a lap szellemi és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

Egyakarattal.

Hogyan szerethetné, akit nem látott, holott nem szereti, akit látott? Valóban, ennél egyszerűbb és tisztább bizonyosságot nem lehet állítani az igazságnak megértésére, hogy aki Istent szeretni akarja, annak szeretni kell embertársait teljes szívéből, teljes lelkéből és minden erejéből. Szeretni nem ezt vagy azt, hanem valamennyit, nem szavakkal, hanem tettekkkel, nem csak azokat, akik jók hozzánk, hanem azokat is, akik ellenségeink, akik gyűlölnék és átkoznak bennünket. Mert nincs közöttünk zsidó, sem pogány, szolga, sem szabados, hanem mindnyájan a mennyei Atya gyermekei, mindnyájan egyenlő testvérek vagyunk.

Én a forradalom és proletárdiktatura vallás-és nemzetellenes napjaiban nem hirdetem, — most merem hirdetni, hogy a keresztyénségben igenis van nemzetközi elem és a Krisztust követő hű keresztyén ember minden ember testvériségét, a faji, nemzeti és felekezeti ellentétek mérséklését kívánó tanítást magától és Mesterétől idegennek nem tekintheti. Am ez a nemzetköziség, ez a keresztyén nemzetköziség nem alapulhat máson, csak szereteten, tehát nem fér össze vele semmi olyan nemzetköziség, mely akármiféle gyűlöleten (például osztálygyűlöleten) alapul. És ez a nemzetköziség, ez a keresztyén nemzetköziség nem akarja kiirtani belőlünk a szeretetet a földhöz, melyen élünk s az emberekhez, kikkel egy fajtából valók, egy nyelvet beszélők, egy sorsnak részesei vagyunk, sőt ebben a vonatkozásban is emlékeztet: ha nem szereted, akit láttál, hogyan szerethetné azt, akit nem láttál?

Ez a keresztyénvilágpolgárság nemcsak nincs ellentétben a hazaszeretettel és a nemzeti érzéssel, hanem egyenesen azon alapul. Aki nem jó hazafi, az világpolgárnak sem jó, aki a maga nemzetének eszményeivel nem bírja a lelkét gazdagítani, az az egyetemes emberszeretet ígét sem érti meg. Üres beszéd, komolytalan szólam a minden ember testvériségét hirdető humaniz-

musz mindazok szájában, akik a maguk hazáját, a maguk nemzetét, a maguk fajtáját, a maguk felekezetét, a maguk családját önfeláldozóan szeretni nem tudják. Csak azt lehet többre bízni, aki a kevesen hív volt, — aki a kevés talentummal sem tud jól gazdálkodni, annak nem való többet adni a kezébe.

Tehát mindnyájunknak, ha jó keresztyének akarunk lenni, ha követni akarjuk Krisztus Urunk parancsolatját, hogy szeressük minden ember-testvéreinket, úgy elsősorban abban kell meg-erősödnünk, hogy a hozzánk legközelebb állókat szeressük. És — édes Istenem — olyan kevesen vagyunk magyarok, hogy mi egymást valóban mind a legközelebb állóknak tekinthetjük. Aki nem tudja szeretni igazán magyar testvéreit, ne beszéljen szeretetről, emberszeretetről, keresztyén-ségről, mert nem tudja, mit beszél.

A szeretet pedig nem ájtatos szavakban, vagy elmés okoskodásokban tűnik ki, hanem cselekedetekben. Várom, mikor leszünk már egyakaraton, mint a tanítványok az első pünköszt ünnepén. Várom, mikor szününk meg már egymást gyanúsítani, bántani, kisebbiteni, rágal-mazni, külső és belső ellenségeink öröme? Várom, mikor lesz már legalább minden magyarnak, legalább a magunk fajtájának a magunk felekezetének megmentésére, becsületben tartá-sára egyező akarat?

Ha ketten egyakaraton lesznek tiközötte-tek, az én mennyei Atyám megadja azoknak kérését, — mondja vala Jézus. — Hát még sem érezzük a szükségét annak, hogy az Isten meg-hallgassa a könyörgésünket?

Kun Béla.

Iskola

Megnyitó beszéd a kántus május 12-én tartott ünnepélyén.

Sírva vígad a magyar, mélyen tisztelt közönség, és — úgy látszik — vígadva sír. Legalább, amikor volna okunk sirni könyeink apadtaig, úgy egymást kö-

vetik a bálók, ünnepélyek, népgyűlések, hatóles hosszú nagy szónoklások, mintha egyéb dolgunk sem volna, mint a boldogságunkat világgá hirdetni.

Nem rosszaság ez, tisztelt közönség, még csak nem is könnyelműség. De a nemzet idegzete is csak olyan, mint az egyes emberé. Eszes embereknél is sokszor tapasztaljuk, hogy a sok szenvedéstől megkínzott idegek rendkívüli körülmények között a várhatóval épen ellenkező cselekvésre kényszerítenek. És hát volt-e valaha valaki a világon, akit a sors jobban és gyakrabban próbára tett, mint a magyar népet?

Sírva vigad a magyar és vigadva sír. Ezért, hogy költészet, zene és minden művészet nem a nyugodt boldogság, hanem a megfeszítettség korszakaiban virágozik minálunk. — A trobadurok, minnezengerek, sőt Petrarca korából sem maradt ránk magyar szerelmi dal, — mert akkor a magyar még boldog volt. Nagy Lajos, Hollós Mátyás ragyogó uralkodása nem termelt magyar költőt. Janus Pannonius nem is volt magyar, nem is írt magyarul. Ellenben, amikor a mohácsi vész után a sir szélére jut a nemzet: megjelenik Tinódi Sebestyén diák és végig éneklé az országot a magyar dicsőségről és a Balassa Bálint csodaszépen zengő kobzáról búbagos virágénekek szólnak váltakozva a vitézi élet dicséretivel. A szinmagyar erkölcsök védővárában, a parányiságában is európai jelentőségű erdélyi fejedelemségben a boldog időkben, Bethlen Gábor, Rákóczi György uraimék alatt csöndes a Muzsa, de mikor az erdélyi fejedelemség pusztá címmé lett és a magyar szabadságért való küzdelem zászlójává: akkor mingyárt kitör a sokat szenvedő magyarokból a büszke dicsékvés, — patyolat a kuruc, gyöngy a felesége és hiába tudja, hogy szegény legénynek ocsó a vére, váltig biztatja a többi — nosza rajta jó vitezek, igyunk egészséggel.

Mária Terézia csöndes, tervszerű, elnyomó uralma épen az ő bécsi gárdistáinak nyitja fel a száját; — II. József erőszakos németesítő uralma rátereli a figyelmet a magyar nyelvre és irodalomra olyan körökhöz is, melyek addig azzal nem sokat törődtek. A francia forradalom utáni izgalmas idők s a napoleoni háborúk kora egész sereg poétát ad nekünk, élükön a mi örök büszkeségünkkel, a felülmúlhatatlan Csokonaival. A szentszövetséget követő kemény reakció hozza a két Kisfaludyt, Berzsenyt, Katonát, Vörösmartyt; a forradalmat megelőző idegfeszültség ideje Petőfit és óriás társait. A forradalom után következő legszörnyűbb elnyomás napjaiban a legnagyobbban lantján szól a dalnok búja és hozzáméltó társa nem hiába biztatja a madár fiait, — minden berekben magyarul zeng az ének s az ablakokból kihallani: fúyöl a szél, lemondani.

A költészettel együtt fejlődik a zene, aminthogy régen válhatatlanok is voltak. Tinódi Sebestyén nemcsak diák, de lantos is vala; a kuruc korszaknak volt Czinka Pannája, Csokonaival mellett ott látjuk Lavottát, Csermákot, Vörösmartyék idejében Rózsavölgyit, Biharit, Egressy Bényt, az osztrák elnyomás ideje növeli megszerűvé a legnagyobb magyar muzsikust. Erkel Ferencet és ugyane szomorú napokban hódítja meg a világot a magyar muzsikának a fenomenális Liszt Ferenc.

Ezen sínes mit esodálkozni. Sajnos, mibennünk nem elég kitartó a nemzeti érzés. A mi népünk, ha jól megy a dolga, csak mulatni akar, megelégszik üzleti verselők és gajdosok gyáripari termékeivel. Ilyenféle szerepre pedig a valódi tehetség nem való. Csak az egér igen szapora, — az oroszlan ritkán szül, akkor is egyet. A kakas csak éjfél sötétjében vagy hajnal pir-

kadtára szól, — a veréb egész nap csiripel. Horatius azt a parancsot adja a költőnek, hogy művét kilenc évig rejtse el és Arany János, ha nem jönnek rendkívüli idők, talán megmaradt volna kedélyes disznótori verselőnek, aki nem mer a világ elé menni. Nagy, nehéz időkben az üzleti dalosok jobb kenyér után néznek, az igazi tehetség pedig érzi, hogy most szólani köteles. Nagy, nehéz időkben a nemzet is csak azokban gyönyörködik, akik az ő szívének hangjait hallatják.

Ezért van az, tisztelt közönség, hogy a most reánk jövő nehéz időkben megint nagy felviragozását várhatjuk a magyar költészetnek és művészetnek. Mert mi nem fogjuk, mint a zsidók a babyloni fogság idején, hegedűnket függeszteni fűzfákra, hanem lantban, hegedűben, cimbalmi pengésben fogjuk magasztalni a magyarok Istenét, kitől szebb napokat várunk és fogjuk hirdetni a világnak, hogy élünk és élni fogunk.

Ezekben az időkben szép hivatás vár a mi debreczeni kántusunkra, amely Mária Teréziának a magyarságra és a reformátusokra nézve szomorú uralkodása alatt alakult, amely tehát a most ránk következő szomorú napokban is meg fogja találni a maga életének és hivatásos működésének feltételeit. Meg fogja találni annál inkább, mert mint a múltban, úgy a jövőben is mellette áll a legnagyobb patronusa, a *debreczeni polgárság*, amely épen ezekben a napokban gyönyörűen megbizonyítja, hogy a maga nemzeti érzését és a maga vallását tiszteletben tartja és másokkal is tiszteletben tartja. A debreczeni polgarok a kegyes jóltevők utódai, élni fognak és mindig lesz elég erejük a nekik kedves intézményeket életben tartani.

Mélyen tisztelt közönség, azokat a szokásos kántus ünnepeket, melyeket az év különböző napjain szoktunk tartani kegyes alapítók emlékezetére, a szomorú események, elnyomatásunk miatt több, mint egy év óta nem tarthattuk meg. Most ezeket egyesítve, a kántus valamennyi alapítójának emlékét ünnepeljük.

Hálával gondolva a jóltevőkre s bizalommal tekintve az utódokra, különösen melegen üdvözölve az itt megjelenteket, magyar hazánk, nemzeti művelődésünk és annak körében az öreg kollégiumi kántus szebb jövőjébe vetett hittel az ünnepélyt megnyitom. **Kun Béla.**

Különfélék.

A Debreczeni Protestáns Irodalmi Kör folyó hó 15-én, szombaton délután 5 órakor a kollégium dísztermében tartotta meg a közönség nagyszámú érdeklődése mellett ez idei utolsó felolvasó estélyét, mely a legfényesebben sikerültek egyike volt. Megnyitotta az Iparos Dalegylet szépen és harmonikusan előadott éneke, mely Weber Imáját tolmácsolta. Majd Dr. Varga Jenő tanító-képző intézeti tanár A hit diadala címen mélyenjáró tudományossággal, logikus okfejtéssel, erős vallásos meggyőződéssel az igazi hit megjelenési formáit s érvényesülési lehetőségeit fejtegette szónoki előadásban, építően. Ezután Füredi Irén hegedűművésznő, Dalmy Berta úrleány zongorakísérete mellett adta elő a) Sarasate: Zigeunerweisen, b) Kreuzler: Liebesfreunde című darabjait. Az előadást igazi művészi hivatottság, finom átérés és tökéletes technika jellemezte, melyhez mindenben méltónak bizonyult a harmonikusan és melodikusan alkalmazkodó zongora kíséret. A közönség tapsa jutalmazta a kimagasló művészi produkciót. Dr. Lencz Géza köri alelnök az 1919—20. évi köri munkásságról számolt be hatásosan, buzdítóan. Beszédét Lapunk Irodalom ro-

vatában közöltük. A református tanítóképzőintézeti ifjúsági zenekar a Keleti hangokat, majd régi magyar dalokat adott elő, elragadó hatással. Végül az estélyt bezárta az Iparos dalegylet precíz és hangulatos szép éneke.

A kollégiumi tápintézet felsegélése. Beszámoltunk volt annak idejében a kollégiumi tápintézet felsegélésére megindított gyűjtés eredményéről. Sajnos, az áldásos munkát megzavarták a bekövetkezett súlyos napok s e miatt az eredmény a számítással szemben messze elmaradt. Kétszáz ezer korona lett volna a szükség, de eddig csak mintegy nyolevanezer korona adomány jöhetett be. A megszállás alól felszabaduló területekről most kezdik beküldeni a gyűjtés eredményét. A 840 lelket számláló Református-kövácsházáról május 19-én érkezett be 376 K 50 f adomány. A lelkész kísérő levele annyira érdekes, hitet tartó, reményt keltő tartalmu, hogy nagy örömeink telik benne, hogy azt itt a következőkben közölhetjük: „Mellékelten tisztelettel visszaküldöm a 919. számú gyűjtő-ívet, melyet a debreczeni kollégium konviktusa részére adománygyűjtés végett kaptam. Jól tudom, hogy ez az összeg morzsa ahhoz képest, amit velem szemben és szeretettel adott a debreczeni alma mater konviktusa. Az intézet iránti hálát korántsem vélem e csekélységgel leróhatni. Bízom a jó Isten segédelmében s magamban, hogy a jövőben beszélőbb tettel is kimutathatom az anyaiskola iránti szeretetemet. Addig is vegye ezt a csekély adományt a mélyen tisztelt vezetőség szíves szeretettel, olyannal, aminővel e materiális világban serénykedtem azt én összegyűjteni. Reformátuskövácsháza, 1920. évi május 15-én. Szabó Dániel, református lelkész”. Ime, a hála megnyilatkozása. A gyűjtés eredménye több mint kétszerese a lélekszám után remélt összegnek. Vajha hasonló érzés lelkesitené az alma mater egykori valamennyi gyermekét! Ezzel az alkalommal szíves tisztelettel kérjük azokat a gyűjtőket, kik a megszállás miatt nem küldhették be az adományokat, hogy felszabadulásuk bekövetkeztével ne késsenek a gyűjtés eredményét beküldeni, esetleg újabb gyűjtést is eszközölni.

Kántus ünnepély. Nem nagy közönség előtt, de annál közveleőbb hatású ünnepélyt tartott a Kántus május 12-én délután alapítói emlékére. A bevezető ének után Dr. Kun Béla felügyelő tanár beszélt szépen, határozatosan. Beszédét ebben a számunkban közöljük. Megkapó volt a Kántus énekei közül Szabó János: Szegény hazánk, Tompa M.—Mácsai: Puszta c. dala. A sablonos kereteket művészi értékével messze felülmúlta és igazi nemes élvezetet szerzett Kun Judit úrleány mesteri zongorajátéka. Kellemesen hatottak Gyülvésvi István 4. th. közvetlen hangú költeményei, jó volt Csernyi Zoltán 2. th. alkalmi szavai. Lelkesítő volt a Kántus végső éneke, amikor Spohr: „A dal” című szerzeményét adta elő.

A Budapesti Hírlap folyó évi március 4-iki száma írja, hogy a budapesti református egyháztanács Petri Elek püspök és Kovácsy Sándor főgondnok elnöklésével március 3-án tartott ülésén Garbai Sándort, Kunfi Zsigmondot, Jászi Oszkárt és Fényes Lászlót a vallás és a haza ellen elkövetett gonosztevéik miatt a budapesti református egyházból kirekesztette s határozatát hasonló eljárás céljából megküldte az egyházmegyéknek és az egyházkerületnek is.

A Debreczeni Református Leánynevelő Intézet fényes sikerű ünnepélyt rendezett május 9-én a székely-akció javára. A leánykollégium, — nevezhetjük így, mert hiszen a leányiskolai típusok egész skáláját fog-

lalja magában, — évi szokásos ünnepségét a Vígsházban rendezte; az intézet díszterme ugyanis ily ünnepségek rendező-ére, tekintettel a növendékek megnövekedett létszámára, ma már alkalmatlan. A mai nehéz idők hangulata ülte meg a nézőteret. A közönség szemében ott csillogott a köny, mikor a leánysereg dalival, élőképével székely testvéreink s a magyar haza „megromlott állapotát” mutogatta, lelkesedésben dobant össze a szívünk, mikor a szebb jövő fátyolát lebbentette; megértettük a székelyek fájalmát s esdeklő szavát Konez Aurélné, leányiskolai igazgató szíven keresztül, aki költői gondolatokban gazdag s mélységes hazaszeretettől áthatott ünnepi beszédével emelte az estély színvonalát. Méltán büszke-e ez a székely asszony a református nőnevelésnek! Az ünnepélyen jelen volt Haller István dr. közoktatásügyi miniszter is. „Ott, ahol ilyen ünnepélyt tudnak produkálni, nem kell féltetni a magyar kulturát”. Haller miniszter elismeréséhez szívesen csatlakozunk mi is.

A m. kir. szombathelyi gyaloghadosztály folyó hó 29-én este 8 órakor a Bika szálló dísztermében a soproni, vasi és zalai gyalogezredek egyesített zenekaraival symphonikus hangversenyt rendez. Tekintettel arra, hogy e hangverseny tiszta jövedelme a Szibériában sinlődő hadifoglyaink hazaszállítási költségeire és a nevezett ezredek zenealapja javára fordítatik, a siker érdekében melegen felhívjuk az érdeklődésre és a pártfogásra Lapunk tisztelt olvasóközönségének figyelmét.

Pályázati hirdetés.

A halálozás folytán megüresedett nyirábrányi református leányegyház előkönyörgő-tanítói állására pályázat hirdetettik.

Fizetése: 6 kat. hold föld, adóját az egyház fizeti. Havi előleges részletekben a párber, szolgálmányok s tűzifa értékének valtságául 270 korona 32 fillér. Stóla: temetésektől a kerületi szabályrendelet szerint mintegy 80 korona. Állami iskolában vallástanításért állampénztártól 80 korona.

Fizetékkiegészítési államsegély már állásban voltak az 1913. évi okt. 1. szerint.

Lakásul: 4 szoba, konyha, kamara, melléképületekkel és kerttel.

Kötelessége a mindennapi iskolában a református és idegen vallású helybeli és tanyai tanköteleseket a tí-zántúli egyházkerület tanterve szerint tanítani, ismétlőiskolát vezetni, melyért 20 korona községi segély jár. Temetni énekszóval, búcsúztatóval 16 korona, énekszóval 2 korona díjazá-ért. Vasárnapi és hétköznapi istentiszteletet énekszóval, imával és tanítással végezni. Egyházi jegyzőség. Állami iskolában hetenként 2 órán vallást, éneklést tanítani. Okleveles pályázatok folyó évi június 14-ig Sebeők István református lelkészhez Nyirácsádra, (Szabolcs m.) küldendők.

Pályázat

A türkevei református egyház pályázatot hirdet a harmadik számú tanítói állásra. Fizetése 400 korona készpénz, 250 korona lakbér az egyház pénztárából s szolgálati ideje szerint megillető fizetékkiegészítő államsegély, családi és háborús pótlék az állampénztárból. Kötelessége: a rabizott

osztályoknak a tiszántúli egyházkerület tanterve szerinti vezetése. Csak férfi tanerők pályázhatnak, orgonázásban jártas, jó hangú egyének előnyben részesülnek. Pályázatok június 25-ig küldendők be, az állás szeptember 1-én elfoglalandó.

Türkeve, 1920 május 15.

Református Iskolaszék.

Pályázat

A debreczeni református főgimnázium igazgatósága pályázatot hirdet: 1. egy matematika-fizikai helyettes, 2. egy természetrajz-vegytani helyettes, 3. egy testgyakorlati rendes tanári állásra. A helyettes tanár fizetése 2000 K; ezenkívül állami háborús és drágasági segély és családi pótlék. A tornatanári fizetés; 2000 K alapfizetés, ötödéves korpótlék öt izben 200 K, állami fizeteskiegészítés, háborús és drágasági segély és családi pótlék; lakbér az alapfizetés és fizeteskiegészítés negyedrésze, de legalább 600 K. Keresztlevelemmel, tanulmányi, képesítési, szolgálati, egészségi és hadkötelezettségi viszonyt igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvény az igazgatósághoz küldendő folyó évi június hó 15-ig. Az állásokat f. évi szeptember 1-én kell elfoglalni

Az igazgatóság.

A Tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

1453/1920.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni református leánygimnáziumban német és francia nyelvi és irodalmi szakcsoportra egy rendes tanári tanszékre ezennel pályázatot hirdetek. A megválasztandó rendes tanár évi javadalma 2400 korona alapfizetés, mely később a szolgálati évek arányában 2800, 3200, 3600 koronára emelkedhetik; az egyházi törvényben megszabott lakáspénz, mely 800 koronánál kevesebb nem lehet; öt izbeni 200 koronás korpótlék, melynek alapjául szolgáló időbe a hazai református gimnáziumokban eltöltött rendes tanári szolgálati évek beszámíthatnak, a törvényes családi pótlék. A megválasztott rendes tanár ezen kívül szolgálati éve szerint a református középiskolai tanári státusba beosztva, állami fizeteskiegészítésben részesül s az országos tanári nyugdíjintézetnek jogos és kötelezett tagja. Pályázhatnak református vallású okleveles középiskolai tanárok férfiak és nők egyaránt. A pályázati kérvényhez csatolandók keresztlevelemmel, érettségi bizonyítvány, tanári oklevél, előbbi alkalmazásokról szóló bizonyítvány, az esetleges iro-

dalmi működés, valamint a családi viszony igazolása, a katonai kötelezettség irányában fennálló viszony igazolása, hatósági orvosi bizonyítvány a pályázónak a tanári pályára alkalmas voltáról s a kommunista uralom és az ellenséges megszállás ideje alatt tanúsított magatartásának igazolása. A pályázati kérvények 1920. évi június hó 20-ig a tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalához adandók be Debreczenben. A tanszék betöltésénél az ellenségtől megszállott területekről menekült tanárok pályázatait megfelelő figyelemben részesülnek.

A megválasztott tanár tanszékét székfoglaló értekezés tartásának kötelezettsége mellett 1920 évi szeptember hó 1-én tartozik elfoglalni.

Debreczen, 1920. évi május hó 21.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

A debreczeni református tanítóképző intézet igazgatósága.

1274—1920. szám.

Pályázat

A tiszántúli református Egyházkerület által fentartott debreczeni református tanítóképzőintézetben az ének- és zenetanári tanszékre pályázat hirdettek. Pályázhatnak az országos zeneakadémián zenetanári oklevelet szerzett egyének, vagy olyanok, akik a tanítóképzőintézeti zenetanári oklevelüket szintén a m. kir. orsz. zeneakadémián nyerték.

Az egyelőre segéd tanári minőségben megválasztott tanár évi fizetése a fentartó egyházi hatóság által s megfelelő államsegéllyel biztosított 2000 K, 800 K lakbér és öt izben 200—200 K korpótlék, családi- és drágasági pótlék. A rendes tanárra való előlépést és a megfelelő fizeteskiegészítést a m. kir. vallás- és közokt. miniszter úrnak 46,147—1909 sz. alatti intézkedése biztosítja. A megválasztott tanár heti 20 órán az éneket s az összes zenei tárgyakat (zongora, orgona, hegedű) köteles tanítani. Az Orsz. Tanári Nyugdíjintézetnek kötelezett tagja. Állását székfoglaló értekezés tartásával f. év szeptember hó 1-én tartozik elfoglalni. Csak református egyének pályázhatnak.

A pályázni kívánók okmányaikkal felszerelt és a tiszántúli református egyházkerületi közgyűléshez címzett kérvényüket 1920 június 30-ig a püspöki hivatalhoz (Debreczen) adják be.

Debreczen, 1920 május 4.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata.